

MISSZIÓI LAPOK

II. KÖRLEVELE

1947 JANUÁR 6

A két fillérke.

Lacika két fényes fillért szorongat.
Egyiket a perselybe teszi holnap,
az a fillér a kis pogányoké lesz:
hadd jussanak el az élet vizéhez!
A másikat... ó, a másik fillérke...
Vajjon milyen színes golyót kap érte?
Pirosat vesz, igen. Vagy cifrát, tarkát.
Ugy csiklandozza már Lacika markát
az a két fényes fillér. Játszadozva
labda gyanánt a levegőbe dobja.
Elnyújtozik a szőnyeg tarka réjtén:
„Gurulj sebesen kis arany fillérekem!”
És hogy gurulnak! Ó, az csupa tréfa!
De nem soká tart Lacika játéka.
Jön búsan. Sűrű könnyei peregnek.
Mi baja lehet ennek a gyereknek?
Sírva panaszkodik: „Anyuka kérem,
elgurult az egyik aranyfillérem!”
Nosza rajta, a nénje, meg a bátyja,
a jóakaratot mindenki látja,
fejük a divány alá is bedugják:
Hova vette a szőkevény az úját?
Tűvé teszik az egész szobát érte,
mégis hiába... nincs meg a fillérke!
A családban igen élénk a részvét.
„Szegény Lacikám, hol az a fillérekéd?
Melyik veszett el?” Laci megforgatja.
„A másíknak fényesebb volt a lapja...
sárgább is volt... Igen, Anyuka kérem,
most már látom, hogy ez az én fillérem.”

Leszáll az este. Széliden száll véle
az álom is az emberek szemére.
Csak Lacikát kerüli el az álom.
Ő forgolódik egyre a kis ágyon.
A pogányokra gondol. Ó, szegények!
Az Úr Jézusnál boldogok lennének...
De honnan, honnan legyen segítségük,
hogyha van, aki semmit sem tesz értük.
„Anyukám!” Jön már, sietős a lépte:
kislfia hívta... nem alszik! Mi érte?
Odahajol föléje szeretettel...
„Anyukám! Az én fillérem veszett el!”

Édes forró anyai csók a válasz.
Aki mindent ad, mindent megtalál az.

Türmezei Erzsébet,
diakonissza testvér.

„ENGEM VÁRNAK A SZIGETEK...”

Január 6. Vízkereszt. Epiphania: Krisztus megjelenésének ünnepe. A megszületett csecsemő mint dicsőséges király megjelenik e világ számára, hogy eljegyezze azt önmagának. Izrael népe és a pogányság esengve várja a Messiás ellövetelét. Sötétség borítja a földet, éjszaka a népeket, de az Úr dicsősége feltámad rajtad, jövendőli Ésaías. Királyok, népek jönnek majd hozzá. És Őt várják a szigetek. Az utolsó kis sziget is Krisztust várja. S csillaga feljöttével megindul a népvándorlás. Három keleti bölcs kezdi el, Elindulnak, hogy földre borulva imádják őt. Bizodalmuk, hitük, szívük hódolata az övé. Jönnek szolgálatára és lelkük odaadásával együtt hozzák kinc-eiket, kijárják előtte ajándékaikat: aranyat, tömjént és mirhát. És amióta a három keleti bölcs meghallotta a hívást, azóta állandóan útban van az emberiség Krisztus felé. Nyugtalan és békételen minden szív, míg nem találja, le nem borulhat előtte, szíve hódolatát és földi ajándékait be nem mutathatja néki.

Boldog hálával kell leborulnuuk előtte, hogy magyar népünk számára már kinyilatkoztatta magát. És mily csodálatos dolog, hogy ott állhatsz a három keleti bölccsel megkezdett sorban, a Jézust imádók táborában. Hadd újuljon meg azért keresztségünkben elnyert kegyelmünk, mellyel eljegyeztettünk Krisztus számára. Tárjuk ki előtte szívünket, szenteljük néki életünket, aldozzuk oda néki teljesen önmagunkat. Világot kormányzó hatalmába egyedül. Félelem és gondok nélkül az Ő vezetésének engedjük át magukat. Nála megpihenve végigtekint szemünk az egész világon. Csodálatos szeretet és melegség tölti el szívünket. Boldogan halljuk, hogy Ő reá várnak a szigetek és mi vihetjük Őt hozzájuk. Engemet mélyen megindít Ézsaiás 60. fejezete s a kilencedik versnek e része: engem várnak a szigetek. Nemcsak ismert, világhírű országok, városok, királyok és hatalmasok, hanem ismeretlen szigetek, ismeieten emberek, akikkel senki sem törődött, akikről senki se tudott, várják Őt. S Ő ezt tudja és látja. És ismeretlen emberek, akikről azelőtt nem tudtunk, hallják a hívást és előállnak, hogy vigyék az evangéliumot a Krisztusra váró szigeteknek. Ez a misszió csodája: az Úr megjelenése.

Meg is tudja látni a szigetek várását és el tudja küldeni az ő szolgálait, mert Istennek amaz szerelmes fia, aki-ben Ő gyönyörködik, kiről azt mondja, hogy őt hallgassátok. Ennek a napnak a jellegéhez ugyanis hozzátartozik az ő istenfiúi mivoltáról szóló kijelentés is. Ő a pogányok üdvössége. Bűn alatt roskadozó emberek őt hallgassátok. Vigasztalásra várók hozzá forduljatok. Erőtlenek tőle kérjetek erőt. Hívók őt imádjátok. Misszionáriusok az ő parancsára induljatok. Magyar nép benne reménykedj. Kárhozatban veszteglő világ, ő egyetlen megmentőd. Senkiben másban nincs Istennek gyönyörűsége, csak Ő benne s ki benne találhatik.

Krisztus megjelenésének napja: január 6. a külmisszió napja. Várnak reá a szigetek. Fel keil vetnünk a kérdést. tudatában van-e ennek egyházunk. További kérdéseket kell felvetnünk. Magyar népünk meg tudod-e köszönni, hogy néked már feltámadt a Krisztus világossága. Érzed-e az elkötelezést az istenes életre, vagy pedig hitetlenségben óhajtasz elsülyedni. Esetleg meg is feledkeztél a külmisszióról és nem teszel érte semmit. Evangélikus gyülekezetek, esik-e szó köztetek a külmisszióról. Le'kipasztorok, megkérgesedett-e a szivünk s elfaradt a hitünk? Hívó evangélikusok mit teszünk Isten ügyéért. Misszióba elhívott lelkék ne hallgassatok és ne csüggedeztetek. S a misszió munkásai el ne lankadjunk.

Január hatodikával kapcsolatban ily gondolatok rajzanak át lelkemen. A szigetek várnak s mi mit tettünk értük. Hütlenségemet, erőtlenségemet és gyöngeségemet látom. Végezzük munkánkat, de a láng még nem lobog, népünk világossága még nem fénylik. Vannak missziói munkára jelentkezettek, de nincs még missziói iskolánk. Sok vár reánk az 1947. esztendőben. Azért, amikor látjuk a sok tennivalót, Istenhez száll imánk, bocsássa meg, hogy oly keveset tettünk; Krisztusra nézünk, hogy adjon erőt; az evangélium népét kérjük, lássa meg a szigetek várását és könyörgéssel zárjuk: Oh Uram, fogadd kegyesen szolgálatunkat.

Gyöngyösy Vilmos.

A háboru és az evangélikus misszió

(Folytatás.)

Kína nem volt háboruban Németországgal, de a japán—kinai háboru folyamán az ország nagy része már évekkal előbb háborus terület lett. A misszió szörnyű károkat szenvedett a hadicselekmények folyamán. Ugyanakkor az állandó veszély és bizonytalanság miatt Kína egész területe menekülés és népvándorlás színterévé lett. A menekülőkhöz sok keresztyén is csatlakozott. A gyülekezeti tagok ide-odavándorlása és menekülése is káros volt a gyülekezeti ellenőrzése. Sok gyülekezeti tag került más környezetbe és kallódott életre. Nehéz volt a gyülekezeti tagok lelkipásztorlása és fegyelmi el. Sokan azonban éppen a legnehezebb napokban tudtak pogány honfitársaiknak életükkel világítani és őket Krisztushoz vezetni. Bár egyes gyülekezetek elgyengültek, mások annál inkább megerősödtek. Missziói állomásokon is kínai menekültek milliói találtak a háboru folyamán menedéket és segítséget. Sokan akkor kerültek először érintkezésbe az evangéliummal. Az újonnan megkeresztelték nagy száma ezek közül került ki. Ahol pontos statisztikai adatok állnak rendelkezésre, mindenütt nagy eredményeket mutatnak. Sok misszió gyülekezet tagjainak száma a háboru folyamán megkétszereződött.

Nagyobb fordulat akkor következett be, amikor Japán hadiállapotba került Angliával és Amerikával. Az általuk megszállt területen többé egyetlen angol vagy amerikai misszionárius sem működhetett már. Akik előzőleg nem menekültek el a megszállott területről, azokat internálták. A shekowi teológiai szemináriumban is egyedül a mi *Kunos Jenönk* maradhatott, az amerikai munkatársai elhagyták Shekowot. Különben a teológiai szeminárium legnagyobb része Chungkingba menekült. Azonban a megszállott területen maradt misszióknak is óriási nehézségekkel kellett megküzdeniök. Egyedül a svéd misszionáriusok voltak semleges állam polgárai. Németországban szigorú deviza-kiviteli tilalom volt. Különben is a nemzeti-szocializmus szemében felesleges, sőt káros cölog volt a misszió. Így a német missziók hazulról nem kaptak anyagi támogatást. Ujabb misszionárius sem mehetett ki. Ugyanez volt a helyzet a dán és norvég evangélikus misszióknál is. Finnországból sem lehetett pénzt küldeni. Itt megint a Lutheránus Világkonvent lépett közbe és amerikai meg svéd segítséggel magára vállalta az anyagi fedezetet.

Utazótitkárunk

november 24—december 1-ig bekapcsolódott a szarvasi evangélizációba. 24—27-ig a Bakulyasori, 28—30-ig a Berényi úti tanyai iskolában végezte az evangélizáció szolgálatát. Mindkét helyen a misszióról is szólt. Dec. 1-én este Szarvason volt missziói ünnepély, amelyen utazótitkárunk vetített-képes előadást tartott, Csepregi Béla és Ittész István az Igével szolgáltak. Marianna testvér pedig Molnár Máriáról emlékezett meg.

December 2-án este Gádoroson volt vetített-képes előadás a misszióról a mozi helyiségét zsufolásig megtöltő hallgatóság előtt.

December 4-én Rákóczi-telepen, december 5-én Kondoroson volt missziói ünnepély. Mindkét helyen az Igével szolgált utazótitkárunk és utána ismerette a külmissziót.

December 6-án Orosházán d. e. az általános iskola növendékeinek délután az imaközösségnek tartott utazótitkárunk missziói előadást, utóbbi helyen vetített képekkel.

December 8—10-ig Komádiban szolgált utazótitkárunk Istentiszteleten, vallásos estén, ifjúsági és hittanórán írásmagyarazattal, előadással és vetített képekkel.

December 15-én Nagydémen (Veszprém megye, Lovászpátona filiája) szolgált Istentiszteleten és külmissziói vallásos estén.

Tanulhatunk!

KINA. Az amerikai Norvég Evangélikus egyház missziói folyóiratának a szeptemberi számában jelenti Kinából, hogy ébredés szelei fujnak mindenfelé. Ugyanennek a számnak a fedőlapján 2 repülőgépet látunk. Az egyik St. Paul, a másikon Lutheran World Action felirat olvasható. Ez a két repülőgép a kínai evangélikus misszióknak a szolgálatában áll teljesen.

JAPAN. A háboru után az evangélikus missziók közül elsőnek a Finn Evangélikus Szövetség áll újból munkába. Most kapott beutazási engedélyt az első amerikai ev. lelkész is. A Japán Bibliai Társulat vezetője Hitai evangélikus lelkész azt írja, hogy a japán nép körében mind jobban terjed a Biblia.

AUSZTRÁLIA. Az United Evangelical Lutheran Church in Australia 28.000 többnyire német származású evangélikus lelkét egyesít magában. Minket magyar evangélikusokat azonban magiszögyenit ennek a kis egyháznak a külmissziói munkája.

Az Evangélium KINÁBAN

A legenda szerint Tamás apostol volt Kína első misszionáriusa. Ez a hagyomány azonban történelmileg nem igazolható. Kína első ismert misszionáriusai a Szíriából jövő nesztorianusok voltak, akik a VII. század első felétől a IX. század első feléig nagy odaadással hirdették az Igét. Az ő missziójuk történetében az uralkodók kegye és véres üldözések gyakran váltogatják egymást. A IX. század első felében belső elerőtlenedés következtében megszűnik ez a munka és az üldözések elseprik nyomtalanul a gyökértelen gyülekezeteket.

1295-ben indul meg újból a kínai misszió munkája. Vezetője Montecorvinói János ferences szerzetes. Az ő vezetése alatt meginduló ferences misszió kezdetben nagy sikereket ér el, de később a nesztorianusokéhoz hasonlóan elsekélyesedik. A XVI. században meginduló jezsuita misszió már alig találta meg ennek az egykor virágzó munkának a nyomait. A jezsuiták munkája az ő alkalmazkodó módszerük mellett számszerint nagy eredményeket ért el, de a munka gyökértelen volt. A római katolikus egyháznak a mélyenszántó munkája csak a protestáns misszióval egy időben indult meg.

A protestáns missziónak az úttörője Morrison Róbert, akit a »Londoni Misszió« 1807-ben küldött Kínába. Mañana telepedett le. Akkor még tilos volt idegennek Kína területére belépni, vagy a kínai nyelvet megtanulni. Morrisonnak is csak titokban éjjel és kínai ruhában öltözve sikerült ez. Az Evangéliumot szomszédos kínaiakkal is csak éjjel érintkezett. A nyelv tudásában olyan gyorsan haladt előre, hogy 1814-ben már elkészült az újtestamentum és 1819-ben az ótestamentum fordításával. Bár ő maga soha nem léphetett fel Kínában nyilvánosan és csak egyes lelkekkel és a nyelv tanulásával foglalkozott, mégis hamar átlátta munkájának a szám szerinti eredményeit is. Már 1814-ben megkeresztelhette az első 5 pogányt. 1822-ben első hazatérése előtt pedig Liang Afa személyében felszen-

felhette már az első bennszülött lelkész is. Még ennek a lelkésszentelésnek is egészen titokban kellett akkor megtörténnie. 1834-ben bekövetkezett halála előtt már láthatta, hogy lassan megnyílnak Kína kapui is az Evangélium előtt.

Morrison halála után gyors egymásutánban fogtak Kínában munkához a nagy amerikai és angol társulatok: 1835-ben az amerikai anglikánok, 1842-ben az amerikai reformátusok, 1844-ben az anglikán egyháznak az evangéliumi irányzata és az amerikai presbiterianusok. 1846-ban kezdte meg a Bási Miszió is a munkáját mint első evangélikus társulat.

A kínai evangélikus missziónak az úttörője Gützlaff Károly, aki nem törődve semmi veszéllyel és nehézséggel ment Kínának a még ismeretlen és Evangéliumtól érintetlen részeibe. Evangélizált és iratokat osztott. Munkájának azonban nem volt maradandó hatása. Annál fontosabb volt azonban a misszió történetében az 1849—50. évi európai körútja, amelyen mindenfelé ébresztette a Kínáért való felelősséget. Körútja során hazánkba is eljutott és Pozsonyban is tartott előadást. Előadásainak a hatása alatt több német misszió kezdett munkát Kínában.

Az 1842-ben megkötött Nankingi béke ugyan biztosította a misszió szabadságát Kínában, de a »Taiping-lázadás« és újabb kínai-angol háborúk újból megzavarták azt és csak az 1860-ban megkötött pekingi béke nyitotta ki igazán Kína kapuit az evangélium előtt. Ezt az alkalmat használta fel Hudson Taylor, aki 1853-ban mint a Londoni Miszió munkása ment Kínába, de onnan kivált és 1866-májusában 22 ifjú misszionáriussal együtt újból elindult Kína belseje felé. Nem állt mögöttük egyesület, vagy egyház szervezett háttvédként. Egyedül Istenre támaszkodva és Őbenne bízva mentek ki. Ebből a misszionárius csoportból alakult később a »Kína Belső Misszió«, amely ma 1200 misszionáriusával a világ legnagyobb missziója.

1860-tól a század végéig csendben dolgozhatott a misszió. A baseliel mellett munkába áll több evangélikus misszió. A századforduló azonban ismét nehéz próba elé állította a kínai missziót, amikor a »Boxer-lázadás« alkalmával majdnem 200 misz-

Mongol újév*

Egy zímankós januári reggelen lélekszakadva rontott be a kis Delger sang, alig bír beszélni, egyszerre akart megmondani mindent.

A Han lámát, azt az öreget, aki itt lakik a keleti szomszédságban, az éjszaka kirabolták! Betörték a fejét! Két kis sabiját megkötötték, szájukat betömtek! Most találták meg őket!

Jarámpál (a kolostor vezető lámája) nagy komolyan hallgatott, majd bölintett és mintegy magyarázatként megjegyezte;

— Igen nemsokára itt az újév.

Valóban január 22. irunk és 30-ra

*) Ezt a cikket egy esztendő Kínában (Mongoliában) töltött Ligeti Lajos budapesti egyetemi tanártól kaptuk, melyért ezuton is köszönetet mondunk. (Szerk.)

vártuk az újévet kínai és mongol szokás szerint.

Jarimpil bölcsen fején találta a szöveget. Az új év a kínainál és mongolnál egyaránt elképzelhetően nagy szimbolikus erővel bír. Újév jöttét általános és lelki, testi és külön megjegyzem nyomatékosan — anyagi tisztálkodással várják. Az újesztendő szerencséje, boldogsága tisztára attól függ, hogy sikerül-e a tavalyi bűnöket, szennyet, tartozásokat, eltüntetni, avagy nem. Frissen, mindenféle régi tehetől menten kell kezdeni az új esztendőt.

— Tá hszí, tá hszí. »Nagy boldogság, nagy boldogság« — üdvözlí egymást ismerős és ismeretlen kínai az utcán az újév első napján. De hogy idáig eljussanak nagy nagy előkészületeket kell végezni.

A kínai és mongol újév rendszeren a mi januárunk és februárunk közepe

között szokott lenni. Tibetben és a tibeti naptárt szigorúan követő mongol részeken néhány napos különbség mutatkozik a tibeti és a kínai újév között. Mindenki tudja, hogy nyugaton sem kezdődött mindig január hónappal az esztendő.

A kínai év és a mi időszámításunk közt az az igazi nagy különbség, hogy a kínaiak a hold járása szerint számítják a hónapokat. Ugyanígy a tibetiek és a mongolok is. A kínai naptár még valami olyan fontossággal van felruházva, melyet mi nem ismerünk. A keresztény időszámítás Krisztus születésével kezdődik, és megszaítítás nélküli, egybefüggő hatalmas kronológiai rendszerrel képez. Ugyanígy van a zsidó időszámítással és a mohamedánnal is. De nem így Kínában. Kínában, a több ezer esztendő civilizáció hazáiban ezt az időszámítási rendszert nem ismerik. Nem beszélnek most az abszolút csak ember életéhez igazodó, egy em-

szionárius és a bennszülött keresztyének tízezei vesztették életüket. Ugyancsak átvészelte a misszió az első világháborút és az utána való forradalmi helyzeteket is. A második világháborúból megerősödve került ki.

Ma a legtöbb evangélikus misszió hitvallási alapon közös egyházi szervezetbe tömörült. Neve: »Csung Hua Sin I Huik« (hitből való megigazulás egyháza) Idetartozik a Finn-, Norvég-, Berlini-, Breklumi Misszió, a Svéd Egyház, az Amerikai Evangélikus Egyesült Egyház, az Amerikai Norvég Evangélikus Egyház és az Amerikai Evangélikus Szabadegyház missziója. Ezek a missziók közösen tartanak fenn theologiai szemináriumot Shekowban (Itt dolgozott éveken át Kunos Jenő), kórházat és könyvkiadóvállalatot. Közös istentiszteleti rendjük és közös énekeskönyvük van. Az egész egyháznak az élén egy bennszülött kínai evangélikus lelkész áll mint elnök. Az egyház 11 zsinatra van felosztva, ami megfelel egy-egy egyházkerületnek. Az egyes missziók határa rendszeresen összeesik a zsinatok határával.

Azonban jelentős evangélikus missziói munka folyik ezen a közös egyházi szervezeten kívül is. Tőle függetlenül dolgozik az amerikai evangélikus »Missouri-zsinat«, a »Norvég Lutheránus Kínai Misszió«, a »Norvég Lutheránus Szabadegyház«, a Dán Misszió, a Baseli-, és Rajnai Misszió. A »Kína Belföldi Misszió«-nak is jelentős evangélikus területei vannak. Ez misszió ugyan felekezeti, de az egy felekezethez tartozó misszionáriusok egymás mellett dolgoznak lehetőleg azonos felekezeti más misszióknak a szomszédságában. Az idetartozó Liebenzelli Misszióban dolgozott a mi Kunszt Irénünk is.

Külön említést érdemel északi evangélikus testvéreink közös »Buddhista Missziója«. Vezetője és megindítója Dr. Reichelt Lajos norvég misszionárius. A munka buddhista papok és szerzetesek megnyerésére irányul és erre a célra épített kolostorokban folyik, ahol a buddhista papok és szerzetesek buddhista külsőségek között kerülnek kapcsolatba az Evangéliummal. Több mint 100 pap tért meg eddig ilyen módon. Többen közülük ma az Evangélium terjesztői mint evangélikus lelkészek.

Az utolsó nemzetközi missziói konferencián

27.524 bennszülött gyülekezeti tagjuk volt a közös szervezetben törömörült misszióknak. Hozzávéve ehhez az utóbbi évek rohamos fejlődését, amikor a háboru ellenére is több gyülekezet tagjainak a száma egy évtized alatt megkétszereződött, és az ezen szervezeten kívül levő missziókat, 60—70.000-re tehetjük a kínai evangélikusok számát. Ez a szám azonban nem az egyházba szövetetteket foglalja magában, hanem azokat, akik életükkel is bizonyosságot tesznek a hitükről. Hogy milyen eleve nek a gyülekezetben minden évben több felnőtt pogányt keresztesznek, mint keresztyén szülők gyermekeit, pedig nagy mindenütt a gyermekállás.

Isten nekünk magyar evangélikusoknak is ezt az országot jelölte ki munkamezőül. Itt dolgozott az eddigi magyar evangélikus misszionáriusok közül Hermann Adolf, és Kunszt Irén. Itt dolgozik Kunos Jenő. Hisszük, hogy őt nemsokára mások is követni fogják Kínába mint a magyar evangélikusoknak a képviselői.

W. H.

Gyűjts tagokat a Misszióegyesületeknek!

Hírek Kínából

TIENTSINBEN az év elején 2 amerikai táborei lelkész vezetésével 3 hónapos evangélizáció indult az ifjúság között. Az összejövetelek nagyon látogatottak voltak. Sok kínai, de sok amerikai tengerész legény is részt vett. Az igehirdetések rájuk való tekintettel angol nyelvűek voltak, de rögtön kínaiul is tolmácsolták.

*

AZ EGYIK AMERIKAI folyóirat közlése szerint Kínában 1944-ben 663 lutheránus misszionárius volt, köztük 500 a szabad Kínában, 153 japán megszállás alatt és 10 internálótáborban. Legtöbben voltak a norvégek: 265. Rájuk kívül volt 221 német, 74 amerikai, 52 finn (ide van sorolva a mi Kunos Jenőnk is) és 15 svájci.

*

KINÁNAK a jelenlegi elnöke Chiang Kai Shek a családjával keresztyén. A methodista egyháznak a tagja.

ber életére elegendő 12 vagy 60 esztendő állatciklusról. Vegyük csak a hivatalos időszámítást. Ha pl. azt kérdelem kínaiul, hogy mi történt mondjuk Kr. születése után 896-ban, akkor ezt az évszámot a kínai csak úgy tudja érzékelni, hogy megmondja hogy ez a Tang dinasztia ilyen és ilyen uralkodójának ilyen és ilyen nevű uralkodási periódusának ennyedik és ennyedik esztendejében történt.

A kínai kronológia tehát dinasztiai-ákhöz és uralkodókhoz igazodik. A modernsége törekedő köztársasági uralom meg tudott változtatni sok mindent, el tudta törölni a régi holdhónap rendszert, és el tudta rendelni, hogy ezentúl Kínában is január elsején kezdődjék az újév, mint Nyugaton, de azon a régi időszámítási rendszeren az új rezsím sem tudott segíteni. A legfőbb akadály a kínai lélek mélyén gyökerezik, mely nem tud szabadulni attól a különös érzéstől, hogy idegen

naptár-rendszer elfogadása hűbérseget jelent. Mert a régi Kínában azt jelentette. Az ősmagyarok a nemzeti hagyomány szerint vizet, földet és füvet kértek a hűbériség jeleként, a régi kínaiak minden erejükkel azon voltak, hogy saját naptárukat kényszerítsék a környező barbár népekre. Mert valóban, ha valamelyik türk törzsfő azt mondta; hogy most a Tang dinasztia Kaijüan negyedik évében vagyunk, az világosan elismerte a kínai császár és Kína fennhatóságát.

Igy hát ez a rendszer máig sem változott Kínában, csak természetesen a Kínai Köztársaság éveit írják.

Mindebből oda akartam kilyukadni, hogy Kínában minden naptár elleni lázadás állam, vagy rezsím elleni lázadás jelent.

Tehát nagyban folytak az előkészületek az újév megünneplésére.

Mint hogy a készülődés első állomását az öreg láma szomszédunknál

végbement, ki sé barátságtalan éjjeli látogatás jelerje, kezdjük talán a készülődés egyik legjelentősebb mozzanatával, az anyagi tisztálkodással.

Ez a »tisztálkodás« annyit jelent, hogy újév napja előtt mindenki köteles kifizetni minden adósságát, kicsit és nagyot, mert ha ezt nem teszi akkor az újévi időtől kezdve elveszett, bukkott ember, akinek egy rézfitying hitele sincs. Kárulbelül már két héttel a nagy és veszedelmes dátum előtt megkezdődnek az adósságbehajtások. Az ilyesmi természetesen nem megy izgalom és némi lármá nélkül; ideges az adós is, a fizető is.

A szegényet várja, aki amugy sem sokat moralizál, itt szerzi meg az adósságok törlesztéséhez az ünnepi kalács elkészítéséhez szükséges pénzt, ahol tudja. Soha sincs annyi betörés, rablás, útonállás és bizony üzemi baleset folytán gálkosság is, mint ilyenkor újév előtt. Ime, a becsületesség

»Legjobb barátommal gyakran beszélgettünk arról, hogy milyen csodálatosak és különbözők az Ur útjai. Egyeseket megostoroz, megfenyít és a szenvedés iskoláján neveli gyermekeivé. Másokat a törvény ítélete és félelme által hív megtérésre. De vannak azután, kiket jóságával, elnézésével és hosszútűrésének gazdagságával keres. Az ilyeneknek mondja Pál apostol: «...nem tudod-e, hogy az Istennek jósága téged megtérésre akar indítani?»

Ilyen módon hívott és hív az elnéző és hosszútűrő Isten engem is mindennapos megtérésre. Elmondhatom egy énekköltővel: »Oh Uram, szégyenlem magam, mikor jóságodra emlékszem.« Sajnos, a jó napokban olyan ritkán emlékszünk erre és oly könnyen elfelejtjük Isten jóságát.

Isten jósága körülvelt már odahaza. Jó szülein annyira szerettek bennünket, hogy készek voltak mindent odaáldozni gyermekeikért. Édesapámnak és édesanyámnak nagyon sokszor kellett virasztania, rengeteget kellett dolgoznia és sokat kellett imádkoznia addig, míg az egyszerű csizmadia mester fiai kijárták az iskolákat.

1914 február 16-án születtem Győrött. Kisgyermek koromban életem kétszer-háromszor komoly veszélyben forgott. Egyik alkalommal megterhelt gabonásszekér kereke ment át felsőlábszárom felett. Isten megmentett úgy, hogy lábam kis gödörbe került és a kerék nem roncsolta szét lábamat. Egy másik alkalommal pedig a megáradt Rábából mentett meg az Isten csodálatos módon.

Hat éves koromban kerültem a győri evangélikus elemi iskola tanulói közé. Negyedik osztály elvégzése után az állami reáliskola tanulója lettem. Később többször gondoltam arra, hogy jobb lett volna a bencés gimnáziumba járni, ahol tanulhattam volna mind latinul, mind görögül. A győri reáliskolában tettem azután érettségim 1932-ben. Érettségim hármarendű, jóllehet a reáliskolában nagyon jól

*1) Ezt az önéletrajzot Kunos Jenő a Finn Misszió Társulathoz írta 1937-ben

egészen sajátos értelmzése; az adósságot ki kell fizetni, még betörés, rablás árán is.

Az adósságok behajtása és megfizetése után megkezdődhetett az igazi előkészület. Ennek első fejezete a nagytakarítás.

Kihordtak mindent az udvarra. Letörölték mindenütt a port, levették az esztendő minden pókhálóját. Jaj volt ott mindennek; egérnek, piszoknak. Ui tapéta került a régi, füstös helyére. Az összes kapuk, ajtók felé szerencsét, boldogságot kívánó feliratok kerültek vörös színű papírra vagy vászonra festve. Magukra a főbb kapukra, rak-tárok magtárok aitaiaira hasonló színű papírokat ragasztottak, de ezek inkább olyan mitológiai személyeket ábrázoltak, akik valamilyen őrző szerepen kiválóak.

A tisztálkodás után következett egy másik állomás. Annyi szeretettel, gond- dal, előrelátással végezték szinte azt

kellett hinnie, hogy ez még az előb- binél is fontosabb. A sok jóféle újévi ennivalóról van szó. Jarimpil házában ezen a címen kétségbeejtő tömeg élel- met halmoztak fel. Nem tudtam mire vélni ezt a rengeteg húst, hiszen ren- des körülmények közt a lámák nem igen esznek ilyesfélét. Nem mintha nem volna szabad, de mert drága, vagy nincs. Minderre azért volt szükség, mert újév táján az összes tűzet 10 napig zárva volt.

Mikor a sokféle jó is készen lett következett a harmadik állomás, a lelkek tisztálása. Jarimpil és tanítványa minden élelmüket legalább is szimbo- likusan, mert valóságban lehetetlen lett volna, a házi Buddha szobor elé, az oltárra hordták.

Január 22-én ment végbe az első fontos szertartás, mely azonban in- kább az ég végét jelezte. Este, nap- lementé után a Hung láma kis gúlát rakott a tűzhely előtt alelemből, és

kezdtém. Bizonyítványom jó volt mint az elemi is- kolában mindig. Rossz cimborák hatása követke- ztében bizonyítványom szembetűnően rosszabbodott már a második osztályban. Az ötödik osztálytól kezdve tanulmányi kötelezettségeimnek igyekeztem jobban eleget tenni, de folyton sok időt töltöttem el a cserkészcsapatunkban, diákszövetségben és korrepe- tálással.

Jóllehet az érettségim jogosított egyefemi ta- nulmányok végzésére, mégis a soproni teológiai ta- nári kartól azt a tanácsot kaptam, hogy előbb sze- rezzek latin és görög érettségim. Tekintettel arra, hogy a reáliskolában rendkívüli tárgyként tanultam latint, mégis beiratkoztam a hittudományi karra. Ekkor távoztam el hosszabb időre először hazulról Sopronba.

Határozott dátumot nem tudok mondani, mikor döntöttem el, hogy teologus leszek. A külső hatások között meg kell említenem, hogy gyülekezetünk 1927-ben kapta Istentől egyhangú meghívással lel- készül Turóczy Zoltánt és két évvel később új lelkes hitoktató lelkész. Mind a gyülekezeti, mind az ifjúsági munka új lendületet kapott. Nagyon meg- szaporodtak az igehirdetési alkalmak. Középkolai konferenciákon, bibliaórákon vettünk részt. Meg- számlálhatatlan ilyen alkalmon voltam jelen minden életváltozás, megújulás nélkül. Lustaság, mulasz- tások, szinlelés, egyenesség hiány és egyéb bűnök hűségesen kísérték tovább.

Sopronban valamennyire változtam. Ugyanis tulságos szorgalmasan tanultam, úgyhogy egész- ségem és fizikumom a kevés mozgás és alvás követ- keztében igen legyengült. A kötelező kollokviumok mellett az első év végén leérettségiztem nemcsak latinból, de görögnyelvből is. Állandóan javult az eredmény, végül is kitüntetéssel állottam meg a szigorlatot. Az eredményhirdetésnél Istennek ez a nagy jósága nagyon megszegyenített. Ismerem ké-

áldozatot mutatott be a tűzhely isten- nőjének. Uglátsszik ez a szertartás, legalább is részben, megörzött valamit a mongolok buddhista előtti samaniz- musából. A tűz istennőjéhez intézett imáik mind mongol nyelvűek. Talán ez az egyetlen alkalom, hogy mongolul imádkoznak, egyébként mindig a tibeti nyelv a kötelező. Ezek az imádságok afféle kis himnuszok a tűz, a tűzhely istennőjéhez. Imitt amott homályos. nehezen érthető részletekkel. De ami buddhista imádságban eléggé sajátos, felemlegeti Dzsingisz khánt más mongol hősök társaságában, beszél Kenteiről és egyéb mongol szent he- gyekről.

A Hung láma térdre borulva vé- gezte a szertartást. Az imádságot nem kellett olvasnia, kívülről tudta. Egy egy részletnél hús darabot vagy más ételdarabot dobott a tűzhely lo- bogó lángjába, máskor bort hintett a tűre.

nességeim kicsiny voltak, de Ő mégis nagy mértékben jutalmazta Levésben való hűségemet. Éreztem ennek a diplomának nagy elkötelező voltát.

A külmiszióval már diákéveimben ismerkedtem meg. Győrtől többször jártak misszionáriusok. Hallgattam Christianandát, egy alkalommal Kunszt Irént is. Mindig az egyháztörténet érdekelt. A teológián a belmisszió felé fordult a tekintetem, mondván ez fontosabb minden tudományos munkánál. Ugy gondoltam, hogy az elhanyagolt diakónia szolgálatába kell állnom. A missziót hagytam másoknak. Egy teologus barátom Orsy Zoltán többször beszélt nekem a misszióról és annak elengedhetetlen voltáról, de mindig arra hivatkoztam, hogy idehaza is rengeteg a pogány és a nyomor. Először ezen kell segíteni. Ez a misszió barát 1934 őszén meghalt. Öbelőle nem lett misszionárius. Azt azonban tudom, hogy őszintén imádkozott azért, hogy én egyszer másképpen vélekedjem a külmiszióról.

Isten jósága körülvett kereső és tapogatózó barátokkal ott Sopronban. Baráti beszélgetések, bibliaórák, prédikációk és a professzorok előadásai állandóan formáltak. Különösen kora reggelenként csendesóráimon hívogatót Isten igéje.

Ujra és újra rettegtem a lelkészavatás ideje. Tehetségtelen, gyenge és méltatlan vagyok erre a felelősségteljes szolgálatra. De a szigorlattal kapcsolatosan megmutatta Isten, hogy a mi méltó voltunk csak Őtőle függ. »Nem mintha magunktól volnánk alkalmasak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk az Istentől van, aki alkalmasakká tett minket, hogy új szövetség szolgálói legyünk, nem betű, hanem lélek, mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít« (II. Kor. 3:5–6). A szigorlat idején, amikor én igazán nem tudtam, hogy mit kellene mondanom, amikor elégtelennek bizonyult a szorgalmam, akkor Isten adott annyit, amennyi akkor szükséges volt. Isten nem hagyja övéit cserben, ha azok Krisztus által bizalommal fordulnak Hozzá. Jézus által megadja Ő mindazt, amire az új szövetség szolgálóinak hirdetniük kell. Erőtlenség által lesz az Ő ereje teljessé.

A győri templomban, ahol kereszteltek, konfirmáltak, ott szenteltek pappá 8 társammal együtt 1936

június 21-én. Isten akkor elkötelezett az ő szolgálatára. Kapi Béla püspök úr Máté 20:25–28. alapján arról szólt, hogy 1. nektek szolgálnotok kell, lelkeket kell megmenteni. 2. Fel kell áldoznotok önmagatokat. 3. Krisztus által mindennap neveltetnek kell önmagatokat. És még az nap estén meg kellett tapasztalnom a lélekmentés nehézségét és szépségét egy rettenetes esemény következtében.

1936 augusztus elején Finnországba indultam. A búcsúösszejevetelen arra kértek, hogy tüzet és fényt hozzak majd magammal Magyarországra. Akkor még nem sejtettem, hogy az é'tnek világosságával Isten egészen máshova fog elküldeni. Még mindig a diakónia alapos megismerése volt a céloom ott és majd Németországban. De ez év elejétől kezdve szívem mindig megfájdult, amikor olvastam, hogy a missziói mezőkön milyen nagy a munkáshiány különösen férfiakban. Szomorú voltam, hogy az emberek inkább adnak pénzt, mint önmagukat. Egyházi lapokból és szöszékekről új meg új felszólítást kaptam. Erre az időre esik a Finn Misszió Társaság székházának megtekintése, egy teologus csoporttal Voipio professzorral. A társulat igazgatójának ajkáról újra elhangzott a hívás: Kit küldjünk el ebből a csoportból. »Ott a missziótemplomban és otthon szobámban alázatosan kértem Istent: Atyám, ha akard, küldj el engem.«

Turóczy lelkész úr nagyon megörült, mikor tudattam vele elhatározásomat. Kapi püspök úr hozzájárulását adta és a magyar Misszióegyesület támogatását ígerte. Sajnos, szüleim hallani sem akartak róla. Kemény ellenkezésük miatt lemondtam egyelőre az indulás gondolatáról. De nagyhéten újra égetővé vált a kérdés. Megértettem, hogy nem szabad lemondanom a keresztvállalásról. Megértettem, hogy többet kell imádkoznom ezért és szeretettel kell meggyőződnöm szüleimet az Isten gondviseléséről és őrizéséről. És megértették.

Erőtelen most az életem. De tudom, hogy Jézus él. »Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.« Hiszem, hogy ő ad erőt a szolgálathoz. Eszközül fel tud használni ilyen gyarló embert is. Hiszem, hogy Ő ad hűséget a sokban is, amint adott hűséget a kevésen. A halálíg hűeknek ígerte az élet koronáját. (Jel. 2:10.)«

Ettől a naptól kezdve mindennap, különösen napnyugta után petárdák durrogása, rakéták sietése és ragyogása jelezte, hogy közeledik a nagy ünnep, az újév.

A dinom-dánom, mulatás csak másnap, újév után kezdődött. Az újév mongóliában és kínában nem egy napra terjedő mulatság, de kerek álló hónapig tart. Ezért kellett az a rengeteg annival. Ilyenkor egész esztendőre valót kell venni.

Újév hónapjában a kínai törvények is megengedik a szerencse játékokat. Hadd örüljön, hadd bomoljék mindenki, hiszen majd bőjtől utána eleget. Az egész kolostor esténként mandzsongozókká, dominozókká, kártyajátékosokká alakult át.

A láma falu apraja nagyja még egy utolsó ünnepségre készült, melynek

középpontjában majd a kolostor áll és amelynek végignézésére sok száz meg száz li távolságból fognak idevándorolni a kegyes mongol hűvek.

Ez az utolsó nagy ünnep, az ördög-tánc.

Az előkészületek azonnal újév utáni nap megkezdődtek. A táncban a kolostor egész népének részt kellett venni; fiatalnak, öregnek, egyaránt. A tekintélyesebb, és egyben idősebb lámák persze, mint Jarimpul, vagy pláne Páje tá-láma csak a nézők közt, leginkább az előkelőség részére fenntartott tribünön foglaltak helyet. De ott kellett lenni nekik is.

Minthogy a tánc csak egy vallási szertartásnak a befejezése volt; előbb ezt a szertartást kellett annak rendje-módja szerint elvégezni.

Ma kora reggel megszólaltak a lá-

mákat templomba szólító tengeri-kagyló kürtök. Az utcák vöröslepedős, imakönyves, sietős léptű lámákkal teltek meg. Naponta négyszer kellett a főtemplomban megjezenni, és résztvenni a teljes zenekar közreműködése mellett a szertartásokon. A kürtök, sípok, harsónák mindezt túlharsogták, túlsívitották, távolból csak az ő hangjuk volt hallható.

Február 12-én megkezdődött az ördög-tánc. Kinyílt a kolostor nagykapuja, mely a nézőközönségtől már sűrűn körülállt és körülzárt térségre vezetett. Először bevonult a zenekar nagy harsogással és helyet foglalt a kapu előtti emelvényen. Az egész ördög-táncot most márcsak a zenekar irányította.

Először négy kis, könnyűléptű démon futott be a fehérre meszelt vona-

1937 ápr. 29-én a Finn Missziói Társaság Tanácsa elhatározta Kunos Jenő Kinába, Hunan tartományba való kiküldetését. Ettől kezdve Kunos Jenő a Missziói ház lakója, ahol az egyéb ismereteken kívül angol és kínai nyelvet tanulja. Költségeit kezdetben a finnek fedezték, később a mi emberünknek tekintve, magunk fedeztük kiadásait. 1938-ban Vaapavuore Tuure afrikai misszionáriussal hazai körútra jön. Majd újabb finnországi tartózkodásra távozik, míg végül 1939 februárjában megnyílik előtte az út Kinába. Kiküldetése február 2-án történik Budapesten. Február 13-án Győrött Liesche Natáliával házasságot köt és még az nap elindul Kinába. A kínai nyelvet a pekingi kollégiumban tanulja. A nyarat Peitaihóban töltötte. Ősszel újra Pekingbe megy a nyelviskola folytatására. Kunos Jenőné 1940 márc. 8-án Kinába utazik. Megérkezése után férjével Hunanba igyekeznek a finn misszionáriusok felváltására, de csak Hankowig jutnak a közben erősödő harcok miatt. 1941-ben Wuchangba érkeznek, ahol egy elárvult amerikai missziói állomást vesznek át. 1941 augusztusában Sekowba kerülnek (Hankow közelében) ahol a missziói szemináriumban előadásokat tart. Itt várták be a háboru befejezését és innen indultak 1946-ban az eredeti céljukra a finn hunáni állomásra Tsingshihbe, ahol jelenleg is szolgálatot teljesít mindaddig, míg az új misszionáriusok leváltják és hét esztendő után családostul elindulhat Magyarországra felé. Ezalatt Isten négy gyermekkel áldotta

még Kunos Jenőt és élettársát. Hajnalka 1941 V. 30, Hófehérke 1943 I. 30., Árpád 1944 IX. 4, Tünde 1945 X. 27-én született.

Adjunk hálát, hogy Isten a magyar missziót Kunos Jenővel megajándékozta és mindeztideig megtartotta. Imádkozzunk, hogy mielőbb hazakerüljenek és új munkások induljanak ki a nyomukban.

MA SOKKAL KEDVEZŐBB a keresztyénség helyzete Kinában, mint egy évtizeddel ezelőtt volt. Akkor a keresztyénséget idegen testnek tekintették. A háboruban kiderült különösen a japán megszállási területen, hogy a keresztyén egyház volt az üldözött kínaiak egyetlen menedéke. Az egyetemeken azelőtt csak angol nyelvtanfolyamokon lehetett az ifjúsággal felvenni a kapcsolatot. Ma a misszionáriusok és bennszülött lelkészek bátor önfeláldozásának a gyümölcse gyanánt mindenhol nyitott ajtókat talál a közvetlen evangélikus munka is.

★

A KINA BELFÖLDI MISSZIÓ keretében levő »Svéd Kínai Misszió« nagy ébredésről számol be Honan tartományában. A gyülekezetek anyagilag már teljesen a maguk lábán állnak. A misszió csak a munkások képzésében segít már anyagilag.

Imádkozzunk.

„Ti Istent keresők, elevenedjék a ti szívetek.“ Zsolt. 69, 33

A hívő ember élete állandó kísértés. Az ördög minden eszközzel próbálja a lelket elaltatni. Először kifelé teszi ezt. A hívő életnek egyik vonása a másik után tűnik el. Egyszerre csak azt veszi észre az ember, hogy megszűnt az Istennel való közössége. Ezért akarja a Szentlélek állandóan újból megéleveníteni az ige által a kísértésnek napról napra kitett szívet.

Adjunk hálát,

hogy még van alkalom Isten keresésére és alvó szívünk megelevenedésére; hogy Kunos Jenő végezheti helyettünk a missziói munkát; hogy misszióegyesületünk itthon zavartalanul dolgozhatik; hogy Isten Kunos Jenő mellé más misszionáriust akar adni.

Valljuk meg,

hogy nem Istent kerestük; a kísértésben elbuktunk; nem ég bennünk a misszió iránti fele-

lőség; nem imádkozunk érte minden nap; sokkal többet költünk szórakozásokra és hiábavaló dolgokra mint a misszióra.

Könyörögjünk,

ébredésért, egyéni életünk, gyülekezeteink, közösségeink, misszióegyesületünk, evangéliumi mozgalom megelevenedésért. Az egyetemes imahétért és a vízkeresztüli külmissziói igehirdetésekért; egy külmissziói szolgálatra készülő testvérünkért; misszióegyesület hazai munkásaiért; a kínai evang. egyházért; több missziói felelőségért és áldozatkészségért; több magyar misszionáriusért.

lú pályára, hogy eltáncolja betanult szerepét. Mikor végére értek, kifutottak és így egymás után táncoltak be a különféle színes csoportok. A későbbi démonok nehéz medve léptei bizony megmosolyogtatták volna az efféle látványhoz nem szokott nyugati nézőt. Dehát a mongoloknak szörnyen tetszett a dolog és valóságos áhitattal csüngtek a táncolókon.

Az ördögtánc veleje és értelme ugyanaz, mint az egész újévi szertartás: lelki megtisztulás az az ördögök, a démonok kiűzése és a Buddha diadalmos bevonulása — ezáltal boldogabb, szerencsésebb újév kezdése.

Mikor a táncnak vége lett, az ördögöt elűzték — a lámák győzelmi tánca jelezte a végét — négy láma meg-

ragadta a kapu előtti emelvényen helyet foglaló kis baldachin egy-egy karját, s megindult méltóságteljesen lefelé oda, ahol az imént a tánc folyt.

Erre teljesen felbomlott a rend, mindenki a baldachin felé törte magát. A hívek leborulva, leginkább hason csúsztak el a Buddha szobrot tartalmazó baldachin alatt. Természetesen így hihetetlen lassan haladtak a Buddha szoborral de végül is, legalább két órai hol lépkedéssel, hol álldógalás után körüljárta a négy láma a baldachinnal a kolostor falait, s a végén visszatért a nagy templomba. Ezzel az újesztendő végleg megkezdődött.

Ligeti Lajos
egyetemi tanár.

Tagjainknak és olvasóinknak gazdagon megáldott, boldog újesztendőt kívánunk.

Küldi; Evang. Misszióegyesület
Budapest, XII. Böszörményi-út 5/a.

HIREK

MISSZIÓI LAPUNK MÁSODIK KÖRLEVELET is megküldtük propaganda szemként mindenkinek aki az Evangélikus Evangélizációt olvassa. Ezentul azonban márcsak azoknak fogjuk a lapot küldeni, akik valamilyen úton-módon kérték a lapot. Elégendő egy levelező lapon jelezni a kiadóhivatalnál, hogy a lappéldányokat állandóan kérik. A Misszióegyesület rendes tagjai (évi tagdíj 10 frt.) és pártoló tagjai (évi 6 frt.) a lapot illetményként ingyen kapják.

VIZKERESZT ÜNNEPE a külmiszió ünnepe. Kérünk minden felelős egyházi személyt, hogy rendezzenek meg a napon külmisziói ünnepélyt. Emlékezzünk meg az igehirdetéseinkben is a pogányok között folyó munkánkról, melynek szolgálatában állítottuk ezt a Kínáról szóló példányunkat. Az ünnepélyekről kérünk beszámolóit.

A VIZKERESZTI OFFERTÓRIUMOT kérjük közvetlenül a misszióegyesület pénztárába beküldeni (csekk számlánk; 16.188.), mert így sok adminisztrációt takarítunk meg.

KÖZGYŰLEST, előtte tanácsülést tartunk 1947 február 2-án Budapesten az Üllői-út: egyetemes egyház imatermében. Délelőtt külmisziói istentisztelet. Délután; Tanácsülés, közgyűlés és előadás. Készüljünk rá!

NAGYTARCSAI bibliai iskolánkra még lehet jelentkezni Györy János lelkész címen Nagytarcsa, Pest-megye. Gyülekezeti munkások, ifjúsági vezetők, az igében elmélyülni kívánók használják ki a kedvező lehetőséget.

MISSZIÓI PERSELYT KÉRJEN az egyesület pénztárából. Lelkészi hivatalok kihelyezésére kérjenek egyszerre többet Rimár Jenő lelkésztől Bp. XIII. Főti út 22.

GYŰJTŐNK HASZNÁLT BÉLYEGET és küldjük be a kiadóhivatalnak. Még mindig a legkifizetőbb támogatása a külmiszióknak.

GYŰJTŐNK misszióegyesületi tagokat! Gyűjtőnk a Misszió Lapoknak előfizetőket! Egy községben lakók részére a csoportos szállítást szer-

vezetik meg. Vállaljuk a szolgálatot, mert ezzel is segítünk.

IMADKOZZUNK az evangélizáció szolgálatáért. Január 13—20. Budapest, VII. Aréna-úton Kemény Lajos esperes evangélizál. Hordozzuk imádságban.

KAGAVA SZEREPÉT tisztázza a Missziói Nemzetközi Tanács. Igaz, hogy a háború alatt a japán kormány propaganda célokra felhasználta beszédeit de ő erre felhatalmazást nem adott. Egyébként Kínában evangélizáció körüton volt. Főmunkája a háború alatt is Tokió városban folyó igehirdetés volt, saját gyülekezetének pásztorolása. Tokió bombázása után segítő munkákat szervezett, melybe egyesítette a prot. és katolikus japánokat. 1943. októberében letartóztaták, majd szabadságra helyezték. Kagava Japán jövője számára továbbra is a legnagyobb reménység.

DIXON EDUARD HOSTE a China Inland Mission igazgatója 85 éves korában meghalt. 1885-ben mint fiatal katonatisztet hívta el az Ur hat cambridgei társával együtt a misszió szolgálatára. Hudson Taylor halála után 35 évig volt a misszió igazgatója, de mint ilyen is aktív misszionárius volt és Shanghaiból irányította a hozzátartozó kb. 1200 misszionárius munkáját.

KIMUTATÁS

a Magyarországi Evangélikus Misszió Egyesület pénztárába 1946. évi nov. 21-től dec. 27-ig befolyt összegekről.

Tagdíjak: Bpestről: özv. Czabányi Aurélné 10, Gyöngyösi Vilmos 10, Nagy Mihályné 10, Ruttkay Miklósné —50, Koren Emil 10, Benyó Vilmos 20, Ocskay Frigyes 10, Pavcsor Rudolf 20, Györgyi Jolán 10 F. Nagytarcsáról: özv. Sipiczki Jánosné 10, Csielka Jánosné 10, özv. Fényes Mihályné 10, Fábrián Pál 10, Szlankó György 10, Bartos Mihály 10, Fényes János 10, Csielka Katalin 10, Györi János és neje 20, Sipiczki Györgyné 10, Horváth János 10, László Károlyné 10, Kizur István 10, Blaskovits Oszkár 10, özv. Kis Istvánné 10, Fényes Pál 10, özv. Gáncs Aladárné 10, özv. Fogt Jánosné Soltvadkert 10, Borschitzky Károly, Pestszentlőrinc 10, Jávor Pál Hatvan 10, Foltin Brunó Magyarboly 10, Dr. Farkas Béláné Ercsi 10, Várnagy Jakab Budakeszi 10, Krecsák János Irsa 10, 2 Simor Erzsébet 10, Szentirmai Anna Szeged 4, Ferenczi Mihály és neje 20, Zalán Frigyes Aszód 10 Sopronból; Dr. Viczián Dezső 12, Berger Pál 11, Parasztkay István 4, Dadó Erzsébet Pécs 10, özv. Kochan Mátvásné 10, özv. Kőszeghy Károlyné Pápa 10, Rada József Ajka 11, Feskó Irén Zirc

10, Macsicska Ilona Nőtincs 10, 50, Kesnyár András Békéscsaba 3, Rejtő Mária Nyiregyháza 10, özv. Lakner Ferencné 16, özv. Kovács Sándorné 10, Günther Lajos Mosonmagyaróvár 10, Steiner Odónné Bonyhád 10, Molnár Gyula Bakonyszombathely 10, Buna András Szödliget 4, Terray László Ormospuszta 5, özv. Horváth Elekné Kisfalud 10, Pinter János Bakonyesernye 4 (1), Dékány Sándorné Hódmezővásárhely 10, Horváth Istvánné Szeged 15, özv. Szabó Istvánné Ujmalomsor 6, Brebovsky Gyula Orosháza 10, Csapó Istvánné Ujmalomsok 6, Csulik Pál Dég 5, özv. Bobál Jánosné Hévízgyörk 12, Salgótarjánból; Dr. Csengődy Lajos 10, Ev. Egyház 10, Leskó Béla konyacsernye 10, Ev. Egyház 10 forint. Budapest Józsefvárosi lelkési kör 100 frt., Bakay Péter Apostag 10, Rejtő Mária Nyiregyháza 10 frt., dr. Ugrik Kálmán Tét 10, Kelemenisz György Erdőkürt 10, Székér Julia Sopron 3, Szudári Mihályné 10, Moticska Nándorné Salgótarján 10, Lechner Józsefné Bp. 10. forint.

Offertórium; Hatvan 36, Bpest Üllői-úti külm. óra 7.70, Sopron 135. Nagytarcsa 9.62, Szarvas 100, Bagulyosor 15.30, Magince-tanya 8.85, Gádorcs 40, Rákóczi-telep 25, Komádi 65, Domony 20 F.

Adományok; Szauer Klára Bpest 20, Kaposi Sarolta Cegléd 7.60, N. N. 10, Orosházi Ev. általános isk. 10, Mokry Eszter 10, Dr. Reök Iván 10, Ocskay Frigyes 10, Kovács Bálint Kecskemét 5, Simor Erzsébet Siklós 21, Ferenczi Mihály Miskolc 10, özv. Petry Gyuláné Bpest 5, Szauer Klára 20, Budapesti Oszkár 2, Kósa Béla Dősgyőr 8, Günther Lajos Mosonmagyaróvár 12, özv. Horváth Elekné Kisfalud 4.20 F.

Cél megjelölése nélkül; Reizinger Györgyné Lajoskomárom 1, Kósa János Mezőberény 2, Pap Vilma Pilis 5, Szabó Józsefné Mezőtúr 5, Bakay Zoltán Dunaegyháza 3, Vajta Vilmosné Kecskemét 5, Zauner Istvánné Kispeszt 2, Szabó Julianna Ötveny 2, Juhász István Ócsa 2, Hannifel Márta Iharos 3, Teküs Ottó Gyenesdiás 4, Maticska Nándorné Salgótarján 4, Vajda János Balatonboglár 2, Selmeczi János Ipoly-ság 2, Kozma Erzsébet Makó 3, Benedikt Julianna Tordas 4, Dr. Schreter Zoltán 50, Borbély Jolán Pilis 5, Gecsei Sándor Ötveny 2, Rivó Károly Miskolc 1 F.

Misszió Lapokra; Kispesti egyház 10, Mannsberg Margit Kolozsvár 10, Németh Károly Lébény 1, Lukács László Csanádapáca 5, Sajókazai egyh. 1, Várpalota 5, Baráth József Mérges 1, Szalai Ilonka Külsővat —50 F.

(Köv. számban folytatjuk.)

Az Ur áldó kegyelme legyen velünk!
Budapest, 1946. december 27.

Rimár Jenő pénztáros.
XIII. Főti-út 22.

Ara: 50 fill., egész esztendőre 5 Frt. Megjelenik évente 10-szer. Egyesületi tagok illetményképpen ingyen kapják. A körlevél árát és portóköltését, valamint a külmiszióra szánt adományokat kérjük Evang. Misszióegyesület 16.188 sz. csekk számlájára küldeni.

Felelős kiadó: Danhauser László.
Fébé-nyemda, Bpest, Fel.: Kalmár J.